

ת"פ 761/12/20 - מדינת ישראל נגד פראס חמדון

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 761-12-20 מדינת ישראל נ' חמדון(עצור/אסיר

בפיקוח)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פראס חמדון (עצור/אסיר בפיקוח)

בשם המאשימה עו"ד בני פסקל

בשם הנאשם עו"ד מואיד הייב

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסדר אודות העונש, בעבירות כדלקמן:

הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") והדחה בחקירה, עבירה לפי סעיף 245 לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, הנאשם נשוי כאשר חמותו, ביחד עם חלק מאחיה של אשתו, מתגוררים בשכונת קובסי הסמוכה לנחף. המתלונן מתגורר באותה שכונה והוא הבעלים של רכב מזדה (להלן: "**הרכב**"). במהלך תקופה של מספר חודשים עובר לאירועים נשוא כתב האישום, בני משפחת אשתו של הנאשם היו מסוכסכים עם המתלונן ובני משפחתו. ביום 7.11.20 בסמוך לשעה 01:15, על רקע הסכסוך, הצטייד הנאשם בחומר דליק ושפך אותו על חלקו הקדמי של הרכב ושילח בו אש, הרכב עלה באש ונגרם לו נזק כבד.

3. בהמשך, טרם מעצרו של הנאשם ועל רקע החקירה המשטרתית שנפתחה, הוא אמר לגיסו שהיה עד למעשיו, שימסור גרסה שקרית בנוגע לאירוע. בהמשך, עת ששהו יחד בתא המעצר, הנאשם הנחה את גיסו שלא ימסור גרסה המפלילה אותו.

טיעוני המאשימה

4. המדינה טענה שהנאשם הוא אדם מסוכן נטול גבולות, שאין עליו מורא מן הדין. נטען שרק ענישה כבדה ומכאיבה יהיה בה כדי להוות עונש ראוי לנאשם. הודגשה חומרת עבירת ההצתה (ע"פ 4311/12 מילאד סורי נ' מדינת ישראל (8.11.2012)). נטען, שנפגעו הערכים החברתיים של שמירה על שלום הציבור, שמירה על הרכוש, ושמירה על גופם וביטחונם האישי של המתלונן, בני משפחתו ואחרים הגרים בסמוך. נטען שהתקיים תכנון מוקדם טרם ביצוע העבירה. נטען שמעצם אופי העבירה היה צפוי להיגרם נזק רב וחמור מזה שנגרם בפועל. נטען שהנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה היו פסולות ושהנאשם היה יכול להבין את הפסול במעשיו, וכי לא חל סייג לאחריות פלילית.

5. אזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 1846/13 ג'מאל עמאש נ' מדינת ישראל (1.12.2013); באותו מקרה הציתו שני הנאשמים רכב של אדם עמו היו מסוכסכים. הנאשמים היו בני 18 ו-19. בערעור אושר עונש שהוטל של 27 חודשי מאסר בפועל למרות שהנאשם היה ללא עבר פלילי. על השותף שהיה בעל עבר פלילי הושתו 38 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 907/14 דניאל רחמים נ' מדינת ישראל (18.11.2014); המערער הורשע בערכאה הדיונית על פי הודאתו בהצתה וקשירת קשר לפשע. ההצתה בוצעה על רקע סכסוך עם שכנתו כאשר הוא קשר קשר עם קטין להצית את רכבה. הקטין שפך דלק על גג הרכב והנאשם הציתו ולרכב נגרמו נזקים כבדים. נקבע מתחם ענישה של שנתיים עד ארבע שנות מאסר בפועל ונגזרו 30 חודשי מאסר. הערעור נדחה תוך שצוין שהמתחם אינו חריג.

- ע"פ 4006/12 אריק מלאך נ' מדינת ישראל (5.2.2013); נדחה ערעורו של הנאשם עליו הושתו 42 חודשי מאסר בגין הצתת בית עסק.

- ע"פ 7887/12 מאיר שאול נ' מדינת ישראל (24.4.2013); הושתו על הנאשם 30 חודשי מאסר בגין הצתת מגרש שגרמה נזק לצידוד. הנאשם ניהל הוכחות והיה בעל עבר פלילי. בערעור צוין כי מתחם הענישה שבין שנתיים עד ארבע שנות מאסר הינו ראוי ואולי אף נוטה לקולא.

6. במקרה דנן טענה המדינה למתחם ענישה הולם שבין שנתיים עד ארבע מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים של מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס כספי.

7. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקשה המדינה שלא לקבל את המלצת שירות המבחן, כאשר נטען כי היא אינה עולה בקנה אחד עם חומרת העבירה ונסיבותיה. נטען עוד, שהיעדר עבר פלילי אינו מצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה. נטען שעדיין נשקפת מהנאשם סכנה להישנות התנהגות אלימה בעתיד, למרות שילובו בטיפול שנמצא בשלב התחלתי. נוכח העדר עבר פלילי וההודאה ביקשה

המדינה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

טענות הנאשם

8. נטען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן, חסך זמן שיפוטי והעדת עדים. נטען שניתן תסקיר חיובי בו נקבע שרמת הסיכון אינה גבוהה. הוזכר שהנאשם גם שוהה תקופה ארוכה במעצר בפיקוח אלקטרוני.

9. נטען שהנאשם השתלב בהצלחה בטיפול והודגש שערב מעצרו היה קבלן עצמאי ועסקו נפגע.

10. הסנגור הפנה לע"פ 1727/14 וטען שהעבירה הנוכחית נמצאת במדרג התחתון של עבירות ההצתה על פי אותו פסק דין והפנה לת"פ 60656-06-19, מקרה אחר של הצתת רכב, במסגרתו הוטלו 45 חודשי מאסר.

11. נטען שהפסיקה שהוגשה על ידי המדינה מתייחסת למקרים חמורים יותר.

12. אוזכרה פסיקה כדלקמן:

- ת"פ 44470-10-11 **מדינת ישראל נ' לואי סואעד** (29.2.2012); נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק. הוא הצית רכב של מעסיקו על רקע אי קבלת שכרו. בית המשפט התחשב בתסקיר חיובי והטיל 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

- ע"פ 2122/03 **משה כהן נ' מדינת ישראל** (21.7.2003); ערעור על חומרת העונש בגין הצתת רכבו של המתלונן שמסר עדות מפלילה נגד הנאשם. בית המשפט המחוזי גזר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. הערעור התקבל מחמת שיקולים שיקום, נסיבותיו האישיות של המערער, והתרשמות שירות המבחן שמאסר ידרדר את הנאשם ויקטע סיכויי שיקומו. הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן לשנה וחצי.

- ת"פ 7322-07-20 **מדינת ישראל נ' יוסף נאסי** (21.6.2021); הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה בצירוף סעיף 31 לחוק. הנאשם סייע להצתת רכבו של המתלונן שנשרף כליל. נקבע מתחם ענישה בין 9-30 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

13. נטען שיש להסתמך על ממצאי התסקיר כי המעשים בוצעו על רקע שיקול דעת מוטעה. נטען כי לא

קדם לביצוע העבירה תכנון. נטען עוד כי אין אינדיקציה כי נגרם נזק כבד לרכב ונטען כי הרכב חנה בשטח פתוח ולא בקרבה לבתי מגורים. הנאשם הביע מוכנות לפצות עבור הנזק לרכב. עוד טען הסנגור שהנאשם נשוי ולו שתי בנות קטנות ואישה בהריון מתקדם. נטען שעברו של הנאשם נקי ושמאז האירוע נשוא האישום לא נפתחו לו תיקים נוספים. נטען שנוכח נתוני הנאשם יש סיכוי טוב לשיקומו ויש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם.

עמדת הנאשם

14. הנאשם הביע חרטה על מעשיו והבטיח להמשיך בטיפול.

תסקיר שירות המבחן

15. בתסקיר מתואר שהנאשם בן 30, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. טרם מעצרו עבד בתחום הבניין וב-2019 הפך לעצמאי (קבלן בניין). משפחת מוצאו נורמטיבית. הנאשם למד עד כיתה ט'. אין לחובתו הרשעות קודמות. מתואר שהנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה. שירות המבחן העריך כי כיום הוא מגלה הבנה ומודעות למעשיו והשלכותיהם. הרושם שהנאשם נעדר מאפיינים אנטי סוציאליים מושרשים, תפקד באופן תקין, והאירוע נשוא האישום מהווה חריג בחייו. עוד התרשם שירות המבחן שההליך המשפטי היווה גורם משמעותי ומרתיע עבורו. תואר כי במצבי לחץ מורכבים ומלחיצים הנאשם עלול לנהוג באופן פזיז ואימפולסיבי ללא הפעלת שיקול דעת. לצד זאת, הנאשם השתלב בהצלחה בקבוצה לטיפול בעצורי בית משך ששה חודשים ונמצא בשלב ראשוני של הליך הטיפול ומגלה מחויבות אליו. הומלץ על מהלך שיקומי של הטלת תקופת מבחן ועבודות שירות.

דין

16. הנאשם היה עצור מיום 15.11.20 ועד ליום 23.2.21.

17. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם היו שמירה על הרכוש ושמירה על שלום הציבור. כיוון שמדובר בעבירת הצתה הפגיעה בערכים בינונית לכל הפחות.

18. אין מדובר באירוע שתוכן מראש בצורה מדוקדקת. עם זאת, הוא כן כלל הצטיידות בחומר דליק והאחריות הבלעדית בגין המעשים מוטלת על הנאשם, אשר היה צריך להבין את הפסול במעשיו ולהימנע מהם. מידת הנזק המדויקת שנגרמה לרכב לא הובהרה במהלך המשפט.

19. מכל האמור ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הצתה, מתחם הענישה ההולם נמצא בין

2-4 שנות מאסר. במקרה זה לאור הנתונים, העונש צריך להיות ברף הנמוך של המתחם.

20. אולם במקרה זה ניתן תסקיר חיובי ומבוסס שהמליץ על העדפת נתיב שיקומי ומצאתי שבנתוני תיק זה יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום כאמור בסעיף 40ד לחוק.

21. הנני גוזר עונש כדלקמן:

- 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה.

- 12 חודשי מאסר על תנאי משך שלוש שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע.

- צו תקופת מבחן למשך 12 חודשים. הוסבר לנאשם שאם לא יעמוד במבחן הוא עלול לחזור ולהישפט.

- פיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪ לתשלום עד ליום 30.11.21.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.